

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

navrhovatele: **Bytové družstvo v Orlové**
sídlem Masarykova třída 1326, 735 14 Orlová
zastoupen advokátem Mgr. Filipem Jakovidisem
sídlem Bohumínská 1553, 735 32 Rychvald

proti
odpůrci: **Město Orlová**
sídlem Osvobození 796, 735 14 Orlová

o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy - Změny č. 7 Územního plánu Orlové z 11. 6. 2020,

takto:

I. Opatření obecné povahy - Změna č. 7 Územního plánu Orlové, vydané na základě usnesení Zastupitelstva města Orlové ze dne 18. 5. 2020, č. ZM 270/11, které nabylo účinnosti dne 11. 6. 2020, **se dnem právní moci tohoto rozsudku ruší** v části, kterou se doplňuje Územní plán Orlové v kapitole I.A.d), oddíl d2) Technické vybavení, podkapitola b.3) Zásobování teplem, o bod č. 7.

II. Odpůrce je povinen zaplatit navrhovateli na náhradě nákladů řízení částku 17 342 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta Mgr. Filipa Jakovidise.

Odůvodnění:

1. Navrhovatel v návrhu doručeném krajskému soudu dne 20. 4. 2021 navrhl, aby krajský soud zrušil část opatření obecné povahy - změny č. 7 Územního plánu Orlové, vydané na základě usnesení Zastupitelstva města Orlové ze dne 18. 5. 2020, č. ZM 270/11, které nabylo účinnosti dne 11. 6. 2020 (dále jen „změna územního plánu“), a to v části, kterou se doplňuje Územní plán Orlové v kapitole I. A. d), oddíl d 2) Technické vybavení, podkapitola b. 3) Zásobování teplem, o nový bod č. 7. Navrhovatel mj. na str. 3-6 návrhu namítl, že odpůrce nezákonně vymezuje regulaci způsobu vytápění v bytových domech v rámci územního plánu. Změna územního plánu tak obsahuje podrobnosti náležející svým obsahem regulačnímu plánu, resp. územnímu rozhodnutí, v rozporu s § 43 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“). Zároveň navrhovatel poukázal, že změna územního plánu nebyla pořízena s prvky regulačního plánu, což je výslovně uvedeno v písm. f) odůvodnění ke změně územního plánu.
2. Odpůrce navrhl zamítnutí návrhu. Odpůrce na str. 2-4 vyjádření k žalobě uvedl, že změna územního plánu neobsahuje žádnou regulaci, která svou podrobností odpovídá regulačnímu plánu či územnímu rozhodnutí. Napadenou regulaci považuje odpůrce za koncepci veřejné infrastruktury ve smyslu § 43 a § 2 odst. 1 písm. m) stavebního zákona. Koncepce je stanovena jako plošné opatření, upravující obecně podmínky pro všechny stavby v plochách BH – bydlení hromadné, v bytových domech. Nestanovuje podmínky pro konkrétní stavby nebo pozemky. Odpůrce sdělil, že je jeho oprávněním a přímým úkolem stanovit koncepci veřejné infrastruktury v rámci územního plánu v souladu s § 19 stavebního zákona.
3. Navrhovatel v replice k vyjádření odpůrce též uvedl, že odpůrce pomíjí, že regulační plán je rovněž plošným opatřením obecné povahy, které stanoví podrobné podmínky pro umístění a prostorové uspořádání staveb v řešené ploše a nestanoví podmínky pro konkrétní stavby nebo pozemky. Změna územního plánu nestanoví obecně podmínky pro všechny stavby v plochách BH, ale pouze pro bytové domy, které jsou již zásobovány teplem ze soustavým centrálního zásobování teplem (dále jen „CZT“).
4. Ze správního spisu vyplynulo, že Zastupitelstva města Orlové vydalo usnesením ze dne 18. 5. 2020, č. ZM 270/11, změnu územního plánu, která nabyla účinnosti dne 11. 6. 2020. Dle odst. 1. výrokové části změny územního plánu se Územní plán Orlové mění tak, že se v kapitole I. A. d) v oddíle d2) Technické vybavení v podkapitole b. 3) Zásobování teplem doplňuje bod 7. (dále též „napadená regulace“), a to následujícího znění: „7. *Ve stabilizovaných plochách bydlení hromadného - v bytových domech BH, které jsou zásobovány teplem ze soustavy CZT, se nepřipouští výstavba ani zřizování nových nezávislých teplotních zdrojů. Nezávislým teplotním zdrojem je myšleno ucelené zařízení (např. kotelna, teplotna, kogenerační zařízení, výměník tepla, tepelné čerpadlo, sluneční kolektor), ve kterém se získává teplo pro tepelnou soustavu.*“
5. Krajský soud přezkoumal opatření obecné povahy, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době jeho vydání (§ 101b odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb.,

soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“) a dospěl k závěru, že návrh je důvodný.

6. Krajský soud předně konstatuje, že navrhovatel je aktivně legitimován k podání návrhu ve smyslu § 101a odst. 1 s. ř. s., neboť je vlastníkem pozemku parc. č. 3994, zapsaného v k. ú. Horní Lutyně, obec Orlová, jehož součástí je bytový dům č. p. 921, který je napojen na soustavu CZT. Na pozemku navrhovatele je územním plánem vymezena plocha s funkčním využitím BH – bydlení hromadné. Napadená regulace tak navrhovatele přímo omezuje ve volbě způsobu vytápění v jeho bytovém domě. Skutečnost, že navrhovatel nepodal námitky ve fázích přípravy územního plánu, nevylučuje jeho právo podat návrh na jeho zrušení (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 1 Ao 2/2010-116).
7. Dle § 43 odst. 1 stavebního zákona územní plán stanoví základní koncepci rozvoje území obce, ochrany jeho hodnot, jeho plošného a prostorového uspořádání (dále jen „urbanistická koncepce“), uspořádání krajiny a koncepci veřejné infrastruktury.
8. Krajský soud uvádí, že ve věci není sporu, že systém CZT je veřejnou infrastrukturou ve smyslu § 2 odst. 1 písm. m) bod 2. stavebního zákona.
9. Dle § 43 odst. 3 stavebního zákona, územní plán nesmí obsahovat podrobnosti náležející svým obsahem regulačnímu plánu nebo územním rozhodnutím. Dle § 61 stavebního zákona regulační plán v řešené ploše stanoví podrobné podmínky pro využití pozemků, pro umístění a prostorové uspořádání staveb, pro ochranu hodnot a charakteru území a pro vytváření příznivého životního prostředí. Regulační plán vždy stanoví podmínky pro vymezení a využití pozemků, pro umístění a prostorové uspořádání staveb veřejné infrastruktury a vymezení veřejně prospěšné stavby nebo veřejně prospěšná opatření. Dle § 92 odst. 1 stavebního zákona územním rozhodnutím stavební úřad schvaluje navržený záměr, vymezení pozemky pro jeho realizaci, případně stanoví podmínky pro dělení nebo scelování pozemků, a stanoví podmínky pro využití a ochranu území, podmínky pro další přípravu a realizaci záměru
10. Dle přílohy č. 7 k vyhlášce č. 500/2006 Sb., bodu I. 1. d, textová část územního plánu obsahuje koncepci veřejné infrastruktury, včetně podmínek pro její umístování, vymezení ploch a koridorů pro veřejnou infrastrukturu, včetně stanovení podmínek pro jejich využití. Dle přílohy č. 1 k vyhlášce 499/2006 Sb., části B. 2. 10, jsou zásady řešení parametrů stavby, včetně vytápění, obsahem dokumentace pro vydání územního rozhodnutí.
11. Krajský soud se neztotožnil s názorem odpůrce, že napadená část změny územního plánu představuje toliko koncepci veřejné infrastruktury. Regulativ, který absolutně nepřipouští výstavbu ani zřizování nových nezávislých teplotních zdrojů v bytových domech napojených na CZT (tedy fakticky zakazuje odpojení stávajících uživatelů od centrálního zásobování teplem), nelze, vzhledem k jeho podrobnosti, jazykově ani teleologicky podřadit pod pojem „koncepce veřejné infrastruktury“ či „podmínka pro umístování veřejné infrastruktury“ ve smyslu § 43 odst. 1 stavebního zákona a bodu I. 1. d přílohy č. 7 vyhlášky č. 500/2006 Sb. *Podmínkou* pro umístování totiž nelze chápat jeho absolutní zákaz.
12. Nadto soud konstatuje, že totožný názor zastává i Ministerstvo pro místní rozvoj ČR, jak vyplývá z metodického sdělení ze dne 12. 7. 2017, č. j. MMR-42286/2020-81, k možnosti

řešení problematiky odpojování stávajících objektů od centrálního zásobování teplem prostřednictvím územního plánu.

13. Dle § 23 vyhlášky č. 501/2006 Sb., stavby podle druhu a potřeby umísťují se tak, aby bylo umožněno jejich napojení na síť technické infrastruktury. Dle § 1 odst. 2 této vyhlášky, se na vymezení ploch v územních plánech použijí ustanovení části druhé vyhlášky. Ustanovení části třetí a čtvrté vyhlášky se týkají vymezení pozemků a umísťování staveb na nich. Určení druhu stavby je pak v souladu s § 1 odst. 2 a § 23 této vyhlášky nutno systematicky zařadit do fáze územního řízení, nikoli ve fázi územního plánování (obdobně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 1. 2010, č. j. 1 Ao 3/2009-82). Dle názoru krajského soudu představuje napadený regulativ negativní určení druhu stavby, neboť nepřipouští výstavbu ani zřízení nových nezávislých teplárenských zdrojů.
14. Krajský soud se tak ztotožnil s argumentací navrhovatele, neboť odpůrce v rozporu s § 43 odst. 3 stavebního zákona vymezil v rámci změny územního plánu regulaci, která svým obsahem územnímu plánu nenáleží.
15. Soud pro úplnost dodává, že pro důvodnost shora uvedené argumentace navrhovatele je bezpředmětné zabývat se zbylým obsahem návrhu na zrušení opatření obecné povahy.
16. Krajský soud shledal návrh na zrušení opatření obecné povahy důvodným a s ohledem na uvedené rozhodl o zrušení napadené části územního plánu Orlové, jak je uvedeno ve výroku rozsudku, a to ve smyslu ust. § 101d odst. 2 s. ř. s. dnem právní moci tohoto rozsudku.
17. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému navrhovateli vzniklo vůči odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.
18. Náklady navrhovatele tvoří:

a) zaplacený soudní poplatek	5 000 Kč
náklady právního zastoupení advokátem	
b	
)	
□) odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 3 100 Kč / úkon při těchto úkonech právní služby:	
1) převzetí a příprava zastoupení	§ 7, § 9 odst. 4 písm. d)
2) seps návrhu ve věci samé	§ 11 odst. 1 písm. a) a d)
3) replika navrhovatele ze dne 4. 8. 2021	vyhl. č. 177/1996 Sb. 9 300 Kč
□) paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč / úkon při úkonech právní pomoci vypočtených pod písm. □)	§ 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb. 900 Kč
□) DPH 21 % z částek uvedených pod □) – □)	§ 57 odst. 2 s. ř. s. 2 142 Kč
Celkem	17 342 Kč

Soud proto uložil odpůrci zaplatit navrhovateli na náhradě nákladů řízení tuto částku, a to dle § 64 s. ř. s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního

řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) k rukám advokáta, který navrhovatele v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 59, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud odpůrci povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 13. října 2021

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu